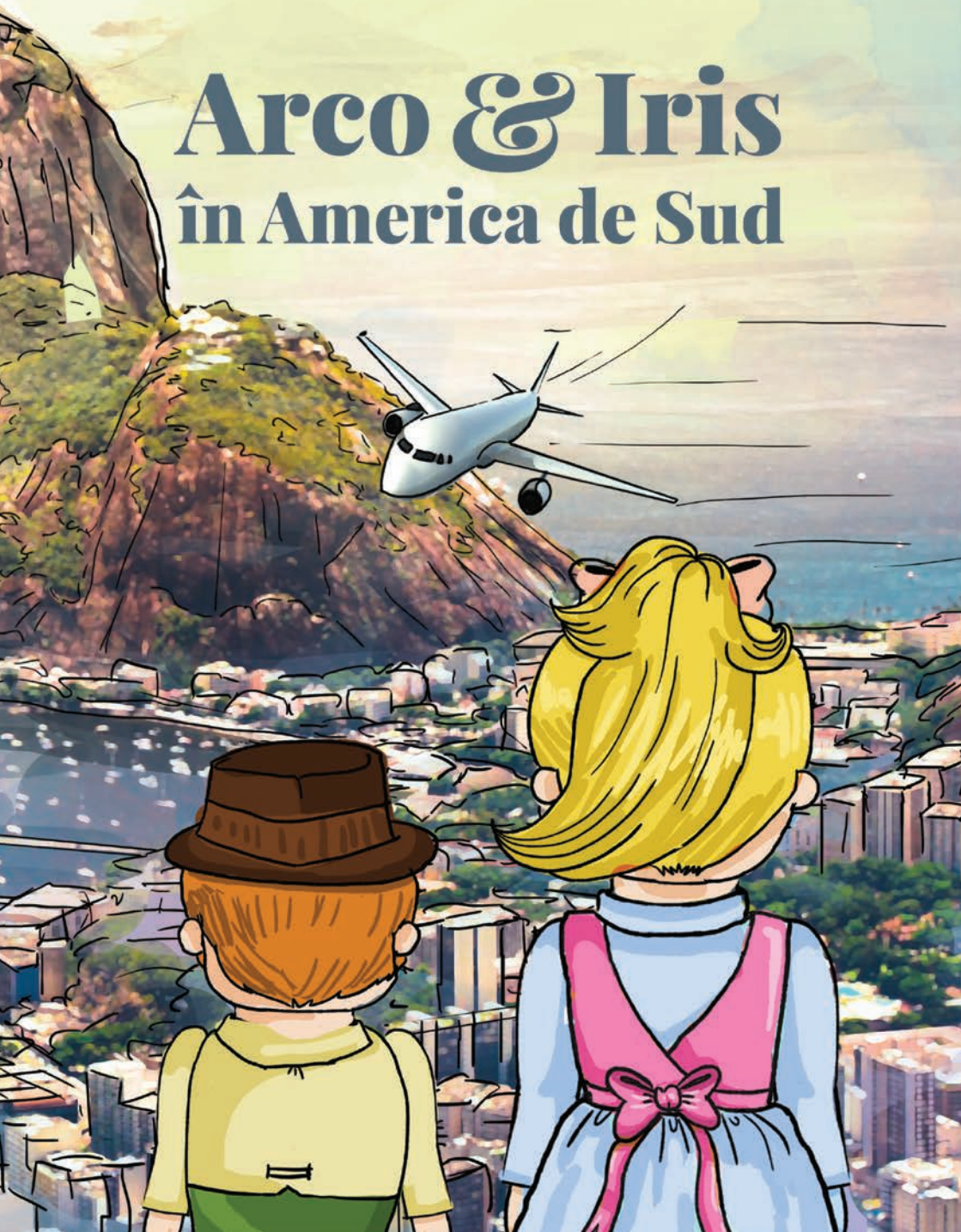

Arco & Iris în America de Sud

*Dragă cititorule,
Aceasta este povestea călătoriei lui Arco și Iris
spre America de Sud.*

*Arco și Iris sunt doi tineri care au trăit
mulți ani pe o pușculiță într-o vitrină din
Muzeul Economisirii din Torino, Italia.*

*Povestea lui Arco și a surorii lui Iris ne poartă în
lumea minunată a unei colecții formată din cca 1700
pușculițe, donate muzeului de către familia Tana,
cu o atenție deosebită față de exemple din țări
îndepărtate, pline de locuri fascinante.*

*Călătoria micuților noștri doi le va oferi părinților
șansa de a petrece o seară distractivă cu copiii lor,
învățând idei noi sau regândind unele modalități de
a-și gestiona banii și asta poate fi predat tinerilor de la
o vârstă fragedă într-un mod creativ și jucăuș.*

*Pe ultima pagină, de asemenea, pentru a ajuta părinții
și copiii să memorizeze, este un scurt rezumat sub forma
unei rime simple.*

*Sperăm că distracția de care am avut parte scriind
această carte, va fi la fel în timp ce o veți citi.*

Arco și Iris fuseseră blocați într-o pușculiță pentru o perioadă foarte îndelungată, ținându-se de mâini deasupra unui frumos curcubeu.

Și-ar fi dorit să ia un avion, să zboare sus și să vadă curcubeul cu adevărat, întrucât îl puteau vedea doar în mintea lor!

1

2

Ei locuiau la Torino, într-un muzeu despre economisire, iar în vitrina învecinată era o pușculiță frumoasă în formă de glob, cu doi oameni cu aspect amuzant care stau într-un avion!

Ce frumos trebuie să fie să călătorești! Trebuie să evadăm și să explorăm lumea! Am avea parte de multe aventuri noi și am vedea cine știe câte locuri minunate...

Dar cum ar putea ei să-și transforme visul lor în realitate? Părea imposibil! Nici măcar nu fuseseră niciodată în afara Muzeului...

Au decis să ceară ajutor de la o bătrânică drăguță care era într-o vitrină din preajmă.

«Dragii mei Arco și Iris,
– a răspuns ea – Sunt foarte bătrână și nici eu nu am părăsit vreodată acest loc, dar pot să vă ofer niște sfaturi și acestea ar fi să vă gândiți cu grijă unde vreți să mergeți, iar apoi să puneți deoparte banii de care veți avea nevoie, de asemenea aruncați o privire în pușculiță pentru a vedea dacă a mai rămas ceva acolo...»

Zilele treceau încet, dar pas cu pas Arco și Iris au adunat toți banii uitați în alte pușculițe.

Într-o noapte, fără să știe dacă a fost un vis sau o
vraja, s-au pomenit fiind ei înșiși oameni
adevărați... în carne și oase!!! Nu le venea să creadă.

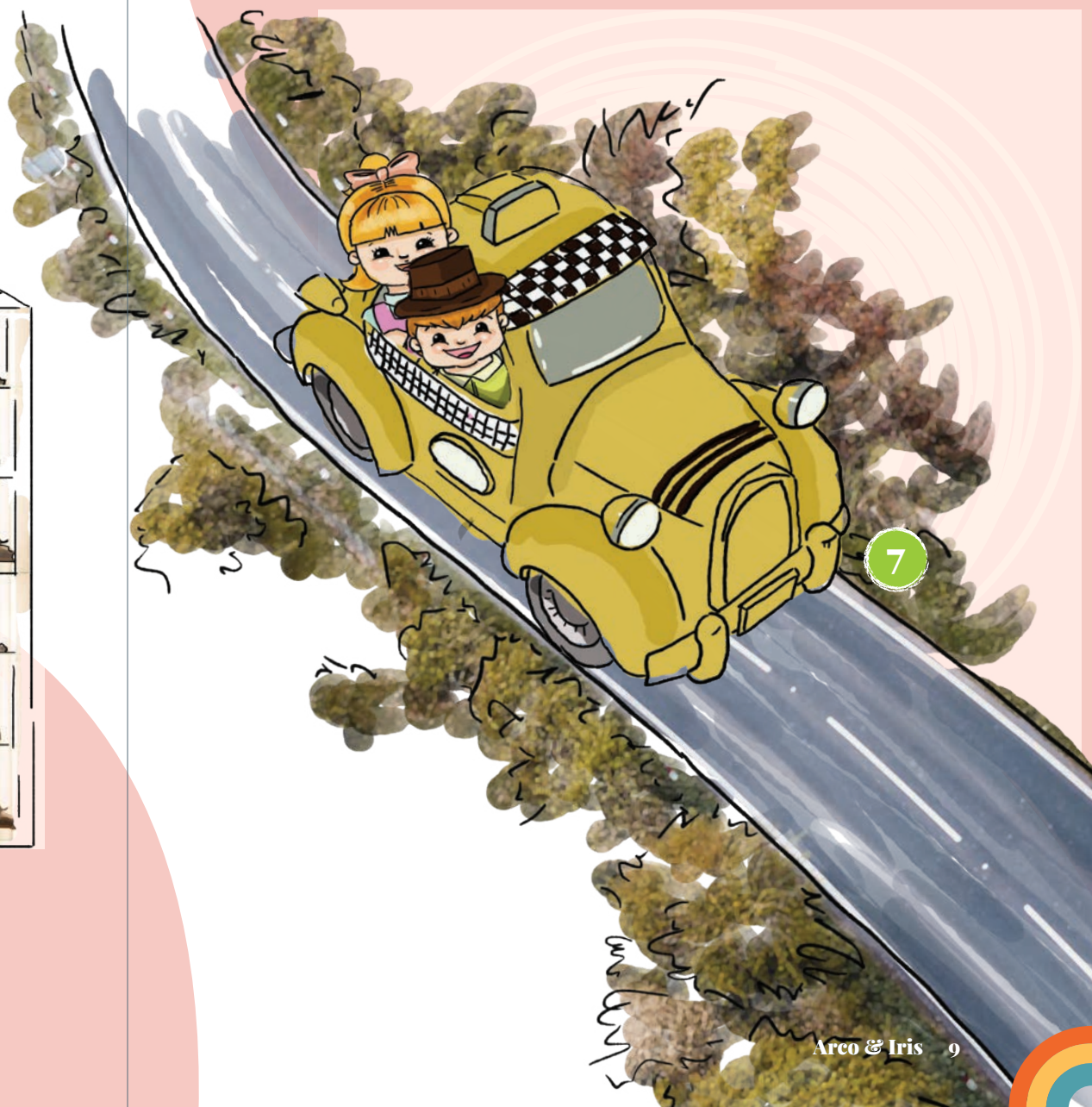
De multe ori se gândiseră împreună despre unde ar
putea fi prima lor călătorie și după consultarea
tuturor atlaselor și globurilor din colecție, hotărâseră:
voiau să meargă în America de Sud!

În primul rând, au luat o frumoasă valiză de culoare maronie din o altă vitrină și au pus toți banii economisiți pentru călătorie în aceasta.

A fost o sumă destul de frumoasă. Bătrâna avuse dreptate: un ban azi, un ban mâine - așa economiile tale cresc... și când ai nevoie, ai bani ca să-ți faci visurile tale să devină realitate!

Fericiți și entuziasmați, au luat un taxi până la aeroport și au cumpărat două bilete spre Brazilia!

Erau o mulțime de oameni ciudați de văzut în aeroport. Printre toți ceilalți turiști, au văzut unul și au știut deodată că era cu adevărat fericit: el purta deja o pălărie din paie și ochelari de soare. Evident, a plecat în vacanța visurilor lui și economisise pentru asta de foarte mult timp.

Zborul lor se numea... AZ674... și în timp ce ei așteptau îmbarcarea, l-au văzut pe pilot ajungând în cabină.

Iris i-a spus lui Arco: «Trebuie să fie o persoană deșteaptă, e exact ca cel din al treilea caz de pe stânga în aripa dreaptă în Muzeu.»

Zborul a fost o experiență minunată! Cerul era imens și înainte de a ajunge deasupra norilor au văzut chiar un curcubeu. Norii de dedesubt arătau ca munți din bumbac și când au văzut oceanul, părea nesfârșit ca cerul!

Apoi și-au început coborârea: erau aproape de destinație. Au aterizat în timp perfect pe aeroportul Antonio Carlos Jobim din Rio de Janeiro.

În afara aeroportului, au întâlnit o doamnă care vindea fructe. Era îmbrăcată destul de ciudat, dar, sincer vorbind, ei știau doar pușculițele din Muzeu. Văzând că păreau puțin pierduți, femeia s-a oferit să-i însoțească o vreme. Arco i-a spus lui Iris: «Acesta trebuie să fie un loc foarte frumos, doar uită-te cât de buni și amabili sunt oamenii.» Întrucât doamna părea a fi o femeie de afaceri expertă, Iris a cerut ajutor, așa cum ei nu gestionaseră niciodată bani reali înainte.

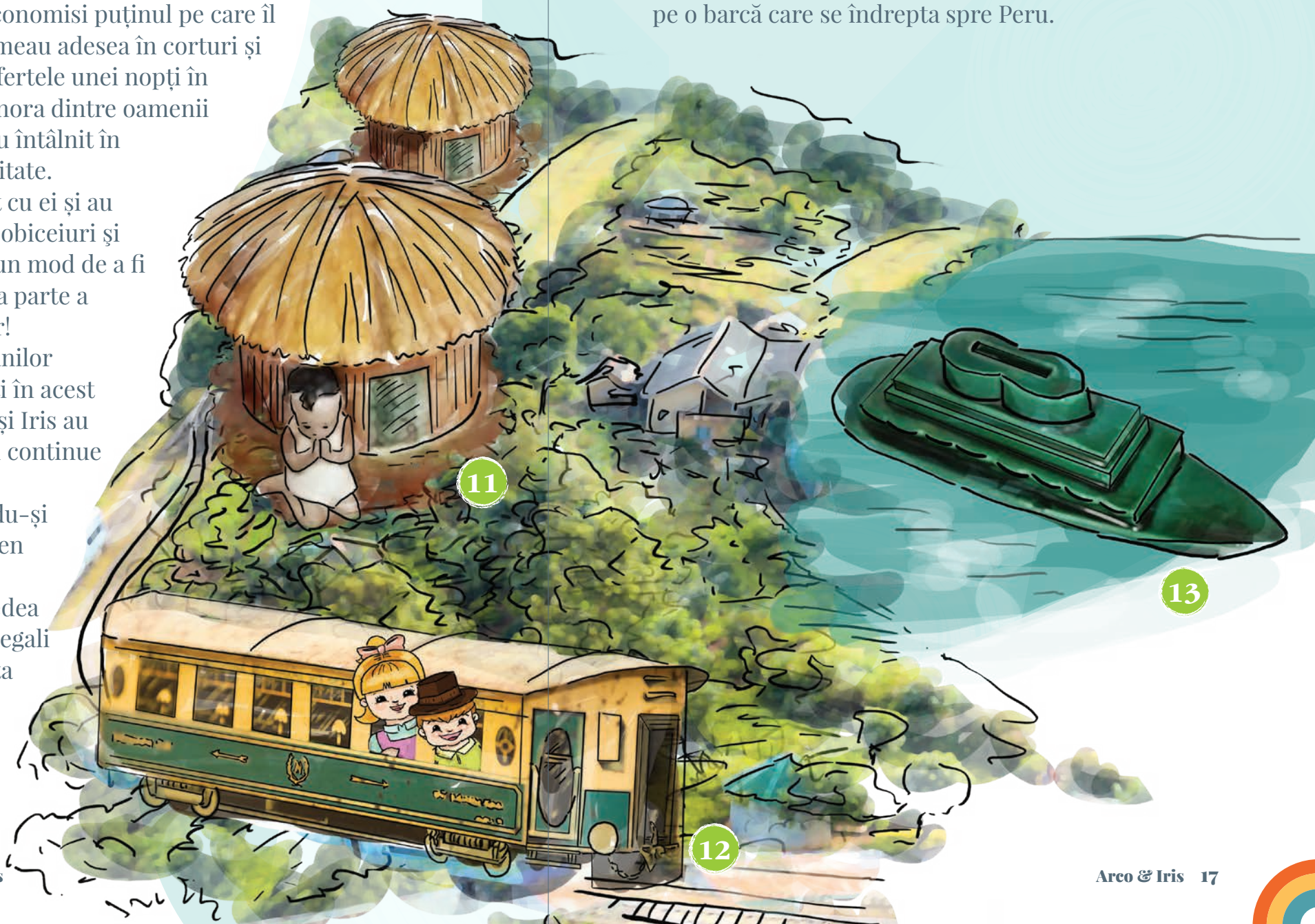
Ele-a sfătuit să întocmească un plan, ceea ce însemna să decidă cât va dura călătoria lor și să afle cât și-ar putea permite să cheltuiască în fiecare zi pe mâncare, cazare și călătorie. Dacă ei ar reuși să economisească ceva în fiecare zi, ar putea să cumpere câteva suveniruri pentru prietenii lor de la Muzeu. De asemenea, ea le-a sugerat să păstreze întotdeauna ceva separat, pentru că niciodată nu știi ce s-ar putea întâmpla atât de departe de casă. După cum spune vechea zicală: mereu păstrează ceva pentru o zi ploioasă. Iris a dat din cap afirmativ și a spus că exact asta vor face.

Arco și Iris s-au dovedit a fi manageri excelenți ai banilor lor: pentru a economisi puținul pe care îl aveau, dormeau adesea în corturi și acceptau ofertele unei nopți în cabanele unora dintre oamenii pe care i-au întâlnit în locurile vizitate.

Au discutat cu ei și au învățat noi obiceiuri și asta a fost un mod de a fi acceptați ca parte a localităților!

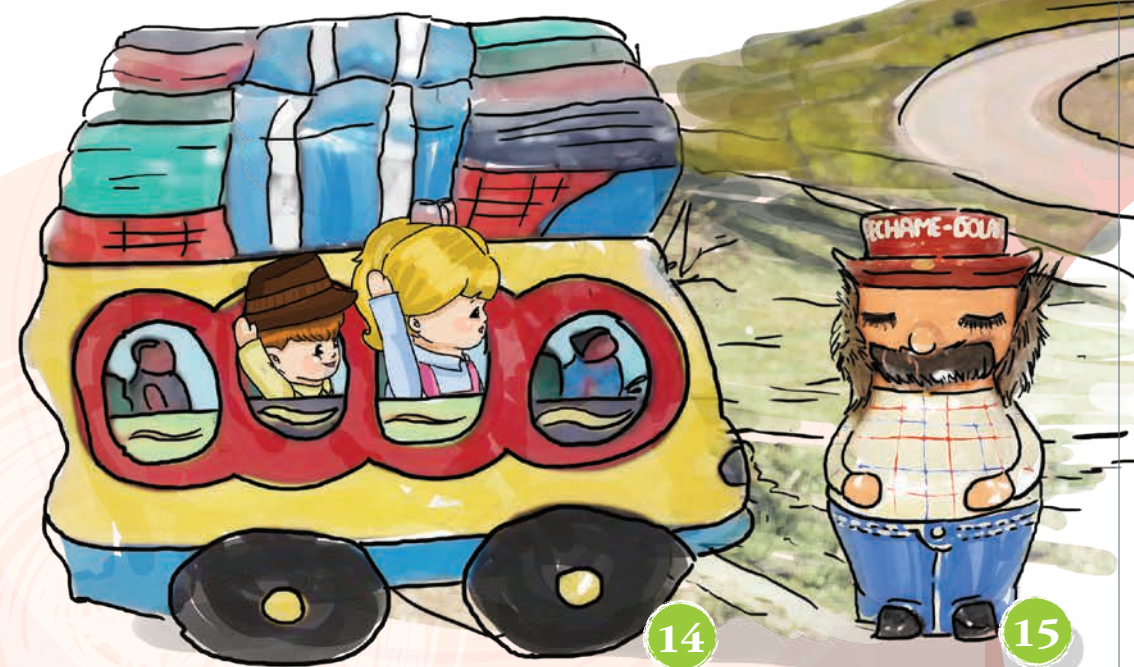
Datorită banilor economisiți în acest mod, Arco și Iris au reușit să-și continue vacanța, cumpărându-și bilete de tren spre Chile, pentru a vedea Pinguinii Regali de pe coasta Americii de Sud.

La întoarcere, au găsit chiar câteva slujbe cu jumătate de normă care le-au oferit o reducere pe o barcă care se îndrepta spre Peru.

În Peru, au urmat sfatul unui localnic și pentru câțiva cenți au cumpărat două bilete la un microbuz care, după o călătorie întortocheată prin Valea Urubamba, i-a adus în Machu Picchu, în orașul antic al incașilor. O revenire uimitoare în trecut și o bijuterie arheologică! Ei au descoperit că incașii foloseau ca bani scoici de Spondylus și că acestea erau la fel de valoroase ca aurul.

Spre regret, ca întotdeauna, vacanța se apropia de sfârșit. Dar ce locuri minunate văzuseră datorită faptului că au avut grijă de banii lor în mod corespunzător și ce distractiv a fost! Fiecare zi fusese absolut interesantă, nu ca fiind blocați în vitrinele de la Muzeu!!!

14

15

Iris i-a spus lui Arco: «Am învățat câteva lucruri importante din această călătorie... nu m-am gândit niciodată că a decide asupra obiectivelor noastre ne-ar ajuta să le realizăm. De fapt, știind ce au fost, noi niciodată nu le-am pierdut din vedere și putem alege oricând să ne răzgândim, așa cum am făcut atunci când am hotărât să plecăm în Chile.» Apoi Arco a adăugat: «Prin faptul că nu ne-am irosit banii, am reușit să vedem mult mai multe decât am visat și ne-am distrat pe cîste!»

Acum era timpul de a reveni la Muzeu. În zborul spre casă, s-au așezat lângă o fată tânără, cam de vârsta lor. Avea o geantă plină de monede.

Era foarte ocupată numărându-le și pentru ceva timp nici nu i-a observat pe Arco și pe Iris.

Apoi a ridicat privirea și s-a prezentat foarte politicos: «Eu sunt Penny Cârligica, de fapt, eu doar economisesc ce pot. Mă întorc dintr-o vacanță și aceștia sunt banii care au rămas. Intenționez să-i păstrez în siguranță, ca să pot merge să-mi vizitez bunicii vara viitoare.»

Arco a întrebat-o dacă știe regulile bune pentru gestionarea banilor. Ea a răspuns: «Îmi place să economisesc, nu pentru că sunt lacomă sau zgârcită, dar pentru că am o mulțime de visuri pe care vreau să le realizez.»

În timp ce vorbea, Penny pune monede pe care le număra într-o cutie de un aspect ciudat.

Văzându-le curiozitatea, Penny le-a arătat cutia, o carcasă mică cu mici compartimente separate, și a explicat: «Părinții mei m-au învățat când eram mică să fiu independentă și să planific astfel încât să-mi fac visurile mele să devină realitate.

Pușculița pe care mi-au făcut-o cadou mă ajută să aleg cum să folosesc banii pe care îi primesc sau îi câștig făcând niște mici treburile prin casă.

Momentan, am decis că vreau să pun deoparte niște bani pentru Crăciun, zile de naștere și vacanțe ca cea pe care tocmai am avut-o. Dar știu că sunt oameni mai puțin norocoși decât mine, așa că păstrez puțin aparte și pentru ei, căci îmi place să împart!»

Arco și Iris erau cu adevărat fericiți când au aterizat la Torino. În călătoria lor au vizitat locuri interesante, au întâlnit oameni noi și au învățat cu adevărat o mulțime de lucruri noi!

Au realizat că ei ar putea avea o altă călătorie, cunoaște noi prieteni din culturi diferite, care vorbesc limbi diferite și vedea animale exotice... dar, mai întâi, ei ar trebui să economisească banii necesari!

Le era teamă că ar putea uita tot ce învățaseră, așa că Iris i-a spus lui Arco: «Avem nevoie să scriem o poezie, ne va ajuta să ne amintim.»

Rima furnicii răbdătoare

Am o mulțime de visuri în cap,
Adaug câte unul în fiecare seară cât sunt în pat.
Știu că nu pot deveni realitate toate
Și trebuie să mă gândesc la ele cumsecade.
Dacă am atenție și răbdare,
Pușculița mea va avea în curând o sumă mare.
Economisind mereu o fărâmitură astăzi
Și o bucațică mică-n altă zi,
Am trăit ierni foarte geroase.
Și când economiseam un ban pe zi - așa cum mă învățase,
Toate în aur se transformase!
Toată lumea știe că nu-i știință mare:
Ai grijă cumsecade și răbdare!

MUZEUL ECONOMISIRII

Muzeul Economisirii este o zonă unică și inovatoare, amenajată în scopul încurajării educației financiare. Mulți oameni au dificultăți în gestionarea activelor lor din cauza lipsei aptitudinilor economice și financiare de bază. Muzeul intenționează să ajute acești oameni rațional și informat să ia decizii care le permit să-și atingă obiectivele prioritare. În camerele muzeului, copiii, adolescenții și adulții urmează o cale care îi ajută să reflecteze asupra utilizării conștiente a banilor, să învețe și să experimenteze finanțe într-o varietate de moduri multimedia.

Muzeul Economisirii

Via San Francesco d'Assisi 8/a

Număr gratuit (din Italia): 800 167 619

info@museodelrisparmio.it

www.museodelrisparmio.it

De la 10:00 până la 19:00. Marți - închis

Rezervările sunt necesare pentru grupuri și școli

Urmărește Muzeul Economisirii pe:

 @museodelrisparmio

 @MdR_Torino

 @mdr_torino

PUȘCULIȚA

- 1 **Copiii și Curcubeul**, 1970–1980, faianță dură emailată, Taiwan
- 2 **Globul Companiei Aeriene Minunate Vulturii Albie și Gibie**, 1990, ceramică, SUA
- 3 **Bătrâna în fotoliu**, 1960–1970, ipsos, proveniență necunoscută
- 4 **Globul Societatea Misionară Metodistă**, 1970, plastic, Marea Britanie
- 5 **Glob**, 1930–1940, tablă, Italia
- 6 **Valiza Banilor de Călătorii**, 1990, ceramică, Marea Britanie
- 7 **Taxi**, 1980–1990, plastic, Grecia
- 8 **Turist**, 990–2000, porțelan, Marea Britanie
- 9 **Pilot de avion**, 1954, plastic, SUA
- 10 **Femeia Braziliană**, 1990–2000, papier mâché, Brazilia
- 11 **Cabana cu Copil**, anii 1950, ceramică glazurată, Italia
- 12 **Vagonul**, sfârșitul anilor 1800, tablă, Belgia
- 13 **Transatlantic**, 1930–1940, ceramică, Franța
- 14 **Microbuz**, anii 2000, papier mâché, Peru
- 15 **Bărbatul mustăcioc**, 1960–1970, teracotă pictată la rece, pluș, Mexic
- 16 **Penny Cârligica**, 1950–1960, porțelan, Marea Britanie
- 17 **Cutie Roșie cu Patru Compartimente**, anii 1930, tablă, Marea Britanie
- 18 **Fetița Chineză**, 1990–2000, faianță dură pictată la rece, China
- 19 **Elefantul și Maimuța**, începutul anilor 1900, zamac, Italia
- 20 **Copil Polițist**, anii 1990, faianță pictată la cald și la rece, Franța
- 21 **Mistrețul Javanez**, 1600–1800, teracotă, Indonezia
- 22 **Fetița Olandeză**, 1960–1970, porțelan, Olanda

Tradus de EXIMBANK

Graphic design
Mosaico Studio

MdR
MUSEO DEL RISPARMIO

Conoscere, capire, sperimentare.

www.museodelrisparmio.it